

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 10-1462 ח.פ נ' עמותת אח בוגר

בפני כב' השופט אברהם טננבוים

תובעת פ.ח.

נגד

עמותת "אח בוגר – אחות בוגרת ישראל" ע.ר. 50411395
מרח' גולומב 84 ירושלים 96903

נתבעים

פסק דין

1

2

השאלות והתשובות בקליפת אגוז

3

4 1. הנתבעת פרסמה את תמונת בתה הקטינה של התובעת ללא אישורה באתר אינטרנט.
5 הפרסום נעשה במסגרת כתבה אודות פעילות הנתבעת, עמותה המסייעת לילדים ממשפחות חד
6 הוריות.

7

8 2. השאלות הצריכות הכרעה במקרה זה הן האם נפגעה פרטיותן של התובעת ובתה הקטינה
9 עקב הפרסום? האם עברה הנתבעת על חוק איסור לשון הרע?

10

11 3. התשובה הפשוטה היא כן לשתי השאלות. אולם ההתלבטות היא בעיקר באשר לגובה
12 הפיצוי הראוי. מצד אחד אין ספק שפרטיות התובעת ובתה נפגעו ויש כאן אפילו מעין לשון הרע.
13 מצד שני, מדובר בפרסום שנעשה בתום לב למטרה טובה על ידי גוף הפועל לטובת הציבור.

14

15 4. אשר לכן החלטתי כי בשים לב לכך שהפרסום נעשה ללא כוונה והורד לאחר פניית התובעת
16 ולאור העובדה כי המדובר במעין כספי ציבור, יש מקום לפיצוי אך לא לפיצוי גבוה.

17

18 ומכאן לפרטי המקרה בפרוטרוט.

19

עובדות המקרה וטענות הצדדים

20

21 5. הנתבעת, עמותת "אח בוגר אחות בוגרת ישראל" (להלן: "הנתבעת" ו/או "העמותה"), היא
22 עמותה המסייעת למשפחות חד הוריות בהענקת חונכות לילדיהן. החונכות מתבצעת על ידי

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 10-1462 ח.פ.נ' עמותת אח בוגר

- 1 מתנדבים אשר עורכים פעילויות משותפות שונות עם הילדים, תוך יצירת קשר תומך ומעמיק.
2 המטרה היא לתת לילדים אלו דמות בוגרת נוספת בחייהם.
3
- 4 6. התובעת (להלן: "התובעת"), היא אלמנה מספר רב של שנים, ואם לילדים. התובעת פנתה
5 לנתבעת על מנת שילדיה ישתתפו בפעילויות העמותה. לילדים הוצמדו חונכים עמם קיימו קשר
6 במשך מספר שנים.
7
- 8 7. בתאריך 29.10.2009 פורסמה כתבה אודות פעילות הנתבעת באתר האינטרנט "וואלה"
9 (להלן: "הכתבה"; להלן: "אתר האינטרנט"). הכתבה נשאה את הכותרת "האח הגדול, גרסת
10 המציאות", ואת כותרת המשנה: "עמותת אח בוגר אחות בוגרת מארגנים קשרי חונכות למאות ילדים
11 בארץ, ילדים שהאח הגדול הוא הדמות היציבה היחידה בחייהם". בצמוד לכתבה הושם צילום ובו בתה
12 של התובעת (להלן: "הבת" ו/או "הקטינה") והחונכת שלה. (להלן: "התמונה"). החונכת של הבת,
13 העלתה לדף הפרופיל האישי שלה באתר האינטרנט "פייסבוק" את הקישור לכתבה.
14
- 15 8. לטענת התובעת, פרסום התמונה, שנעשה ללא אישור מצידה או מצד הקטינה, גרם להן
16 לעגמת נפש ובושה גדולה. כן נפגעה פרטיותן ושמן הטוב. לטענתה בכתבה פורטו נושאים בהם
17 מטפלת העמותה ובכלל זה ניצול מיני ומצבים רגשיים קשים. לדבריה, קישור תמונת הבת לנושאים
18 אלה עשוי לבזותה.
19
- 20 9. התובעת פנתה באמצעות ב"כ בתאריך 1.11.2009 לנתבעת ולאחר "וואלה" בבקשה להסיר
21 את תמונת הבת לאלתר וזו אכן הוסרה לאחר מספר שעות. לאור האמור תבעה התובעת מהנתבעת,
22 בשמה ובשם הקטינה, סך של 31,200 ₪, כפיצוי על עגמת הנפש והנזק שנגרם להן.
23
- 24 10. לטענת הנתבעת מנגד, הכתבה פורסמה במטרה לגייס תרומות ומתנדבים חדשים לילדים
25 הנתמכים על ידי הנתבעת. לטענתה, פרסום התמונה נעשה בשוגג ונבע מהשתרבותה למאגר
26 התמונות המותרות לפרסום. הנתבעת הוסיפה כי היה אמת בפרסום, תוכנו חיובי וללא כוונה לפגוע
27 במי שאוזכר בכתבה. עוד טענה כי כותרת המשנה נוסחה על ידי עורך האתר ולא עברה את אישורה.
28
- 29 11. הנתבעת טענה כי מיד כשיצרה עמה התובעת קשר וציינה את התנגדותה לפרסום התמונה,
30 עשתה הנתבעת כל שלא ידה להסרת התמונה מהאתר במהירות וביעילות ולשינוי כותרת המשנה.
31 עוד באותו היום הוסרה התמונה מהאתר (בתוך פחות משמונה שעות) והנתבעת התנצלה מעומק
32 ליבה בפני התובעת. בהקשר זה ציינה הנתבעת כי התובעת עמדה על קבלת פיצוי כספי.
33
- 34 12. הוסיפה הנתבעת וטענה כי העמותה מתקיימת מתרומות. לפיכך מתן פיצוי גבוה לתובעת
35 עשוי לפגוע בפעילות העמותה ובילדים הממתינים לאח או אחות בוגרים. (לדבריה כ – 180 במספר).

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 10-1462 ח.פ.נ' עמותת אח בוגר

1 בנסיבות אלה עומדת לה לטענתה הגנת סעיף 18(3) לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א – 1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות"), שעניינה פרסום אמת שיש בו עניין ציבורי המצדיק את הפגיעה.

2
3
4 13. באשר לפרסום בפייסבוק טענה הנתבעת כי האחות הבוגרת של הבת הוסיפה את הקישור
5 לכתבה שפורסמה בוואלה לדף הפרופיל הפרטי שלה. מבדיקה שערכה עולה כי הקישור פורסם לכל
6 היותר למשך 4 שעות, שכן החונכת הסירה אותו מיד כשהתבקשה לעשות כן. עוד הוסיפה כי במועד
7 זה כעשרים אנשים מבין חבריה היו חשופים לקישור וציינה כי המדובר בקרובים לה שממילא ידעו
8 על הקשר בינה לבין הקטינה.

שאלת הפרסום וגישות הצדדים לכך

9
10
11
12 14. כפי שהסבירה מנהלת העמותה, העמותה עצמה איננה רואה ואיננה רוצה לראות את
13 המשתתפים בפעולותיה כבעלי מום ו/או פגם כלשהו. מדובר בילדים/ות בריאים בגופם ובנפשם
14 אשר מסיבות שונות אין שני הורים בביתם (גירושים, שכול, עלייה לארץ, וסיבות רבות אחרות).
15 ממילא לטענתה אין כל פסול בפרסום העובדה כי הילדים נעזרים בשירותיה. אולם מכיוון
16 שהעמותה מודעת לכך שישנם ילדים אשר אינם מעוניינים בפרסום הקשר, מחזיקה היא שני סטים
17 של תמונות. סטים של אלו שאינם מתנגדים לפרסום תמונתם, ותמונות של שאר הילדים הנמצאים
18 בחזקתה עקב הפעולות המשותפות.

19
20 15. לטענתה, בטעות הגיעה תמונתה של הבת לקבוצת התמונות שניתן לפרסמם. עוד הסבירה
21 כי גם העמותה ראתה בצער את כותרת המשנה של הכתבה האומרת "ילדים שהאח הגדול הוא הדמות
22 היציבה היחידה בחייהם" ובקשה לתקן את כותרת המשנה (שאומנם תוקנה).

23
24 16. נעיר כי עצם המודעות של הנתבעת מונע ממנה לנסות להסתמך על סעיף 18(3) לחוק הגנת
25 הפרטיות על פיו תהא זו הגנה טובה אם "בפגיעה היה עניין ציבורי, המצדיק אותה בנסיבות העניין".
26 אכן, פרסום פעילות העמותה נועד לגיוס מתנדבים חדשים ותרומות. פעילות העמותה היא חשובה
27 ויש בה עניין ציבורי. אולם הנתבעת יכלה לפרסם תמונות של ילדים שהם ובני משפחותיהם אינם
28 מתנגדים לפרסום. ומשלא עשתה זאת, אין עניין ציבורי בפרסום תמונת הבת דווקא.

המסגרת הנורמטיבית – האם הפרה הנתבעת את החוקים הרלוונטיים?

30
31 (והתשובה, הפרה הן את חוק הגנת הפרטיות, והן את חוק לשון הרע)

32
33 17. גם התובעת וגם הנתבעת הסתייעו בעורכי דין להכנת כתב התביעה וכתב ההגנה, אולם
34 שתיהן טענו לבדן לפני (התובעת הגיעה עם הבת, ונציגת הנתבעת הייתה מנהלת העמותה גב' ליבי
35 רייכמן). כך שלפני לא חזרו על הטענות המשפטיות.

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 10-1462 ח.פ.נ' עמותת אח בוגר

18. ניתן להתפלפל רבות איזה סעיף מכלל הסעיפים בחוק הגנת הפרטיות הפרה הנתבעת, אך לדעתי בוודאי הפרה אותו ואת חוק לשון הרע כפי שנפרט.

חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א – 1981 (להלן: **חוק הגנת הפרטיות**), הקובע:

1. לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו"

2. פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה:

(1) ...

(2) ...

.....

(8) הפרה של חובת סודיות לגבי ענייני הפרטיים של אדם, שנקבעה בהסכם מפורש או משתמע";

19. עניינו של ס"ק זה בהפרת חובת סודיות בנוגע לענייניו של אדם, שנקבעה בהסכם או במשתמע. שלושה יסודות, אם כן, לתחולת ס"ק זה: הסכם מפורש או משתמע, חובת סודיות לגבי עניינים פרטיים של אדם והפרת החובה.

20. ברע"א 6902/06 צדיק נגד הוצאת עיתון הארץ בע"מ (לא פורסם), ניתן ביום 26.12.2007 נכתב מפי כבוד המשנה לנשיאה, השופט ריבלין:

"בסעיף קטן זה מצויים שלושה יסודות: הסכם מפורש או משתמע; בהסכם קבועה חובת סודיות לגבי ענייני הפרטיים של אדם; הפרת החובה...

חוק הגנת הפרטיות אינו קובע הגדרה למונח "עניינים פרטיים". פרשנות המונח נדונה בע"א 439/88 רשם מאגרי מידע נ' ונטורה, פ"ד מח(3) 808 (1994)...באותו עניין אימץ השופט בן פרשנות רחבה למונח "עניינים פרטיים" וקבע כי: "מובנם הטבעי והרגיל של המילים 'עניינים פרטיים' של אדם הנו כל מידע הקשור לחייו הפרטיים של אותו אדם, לרבות שמו, כתובתו, מספר המלפון שלו, מקום עבודתו, זהות חבריו, יחסיו עם אשתו ויתר חברי משפחתו וכדומה". השופמת שטרסברג – כהן פירשה את המונח באופן מצמצם יותר וסברה כי ראוי לתלות את מובנו בהקשר ובעובדות המסוימות של המקרה: "התשובה לשאלה מהו ענינו הפרטי של אדם, אינה חד משמעית, וכמו ביטויים רבים בהם אנו נתקלים בספר החוקים ובחיי היום יום, פרשנותם תלויה בהקשר ובמטרה לשמה נדרשת פרשנות זו". לשיטתה של השופמת שטרסברג – כהן, "יש וכל פרט ופרט בפני עצמו לא יהווה 'ענייני הפרטי' של אדם ואילו צירוף מספר פרטים והאינפורמציה המתקבלת מהם, תהווה עניין כזה"..." חוק הגנת הפרטיות אינו אוסר על כל אדם לפרסם מידע הנוגע ל"ענייני הפרטיים" של אדם, אלא מטיל איסור זה על קבוצת אנשים מסוימת ומוגדרת, שיש לה מעין "יחסים מיוחדים" עם מוסרי המידע..."

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 10-1462 ח.פ.נ' עמותת אח בוגר

1
2 21. יישום יסודות הסעיף על המקרה שלפנינו מעלה כי נפגעה זכותה של הבת לפרטיות. אכן, לא
3 הוצג הסכם בכתב, אך הדעת נותנת כי בין הצדדים קיים הסכם במשתמע. המדובר לטעמנו בהסכם
4 אשר הנתבעת, המתנדבים והחניכים ובני משפחתם צדדים לו. במסגרת ההסכם מעמידה הנתבעת
5 חונכים – אחים בוגרים, לבילוי משותף של שתיים בשבוע עם החניכים. האחים הבוגרים נדרשים
6 לעמוד בתנאי סף מסוימים. בנוסף, הם עוברים הכשרה ומקבלים ליווי מקצועי והדרכה אישית
7 וקבוצתית. מתוקף פעילותה חשופה הנתבעת והמתנדבים הפועלים במסגרתה למידע אישי, פרטי
8 ולעתים רגיש ביחס לחיי החניכים בעמותה ובני משפחותיהם. מובן כי מוטלת על הנתבעת, כמו גם
9 על החונכים, החובה לשמירת סודיות המידע אליו הם נחשפים ושמירה על פרטיות ענייני החניכים
10 ומשפחותיהם. מובן כי הציפייה של החניך ובני משפחתו היא כי מידע המתגלה לאח הבוגר במסגרת
11 התנדבותו הוא מידע סודי וחסוי שאין לחשפו ללא אישור. כך גם לעצם השתתפותו בפעילות
12 העמותה עצמה. התובעת טענה כי בתה התביישה להשתתף בפעילויות הנתבעת וחששה להזדהות
13 כמי שנזקקת לסיוע העמותה. דברים דומים העידה בפני הבת: "אני אף פעם לא רציתי ללכת לפעולות
14 של העמותה, אני לא חושבת שאני נזקקת... ולא צריכה להיתפס כחלשה. בגלל זה תמיד התחבאתי בבית
15 עם החונכת לא עם החברים שלי, אף פעם לא רציתי להראות בציבור עם הדס לא כחונכת שלי. כשראו
16 אותי איתה אמרתי שהיא בת דודה שלי... אף פעם לא הלכתי לפעולות החיצוניות של העמותה וכל כך
17 התביישתי בזה...". (עמוד 3 לפרוטוקול, שורות 22-23, 24-26, 31-32).

18
19 22. אשר לכן, הנתבעת שפרסמה את תמונתה של הבת בלא הסכמתה, הפרה את חובת הסודיות
20 שלה כלפי הבת. בכך פגעה בפרטיותה.

21

22 האם עברה הנתבעת על חוק איסור לשון הרע?

23

24 23. חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע") מנוסח בהאי
25 לישנא:

26

27 "1. לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

28

29 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

30

31 חוק איסור לשון הרע מעגן את הזכות לשם טוב. לצורך קיום עוולה אזרחית לפי חוק זה יש להוכיח
32 את רכיב הפרסום ואת רכיב הלשון הרעה. חוק איסור לשון הרע קובע את דרכי הפרסום לצורך
33 תחולת החוק. המדובר בהגדרה רחבה, הכוללת דרכים רבות ומגוונות לפרסום. בתוך כך מציין
34 החוק אפשרויות מסוימות לפרסום כגון בעל פה, בכתב, בציור, תמונה, צליל וכו'. המחוקק הוסיף
35 הגדרה כללית הקובעת עוד כי הפרסום יכול שייעשה גם ב"כל אמצעי אחר".

36

37 24. על מנת לבחון אם בפרסום יש משום לשון הרע אם לאו, אימצה הפסיקה את המבחן
האובייקטיבי.

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 10-1462 ח.פ.נ' עמותת אח בוגר

1 בע"א 466/86 שאהה נ' דרדריאן, פ"ד ל"ט (4), עמ' 734, נקבע כדלקמן:
2 "המבחן שבאמצעותו יקבע הדין אם אכן דברים מסויימים שפרסם פלוני עלולים להוות לשון
3 הרע כלפי אדם אלמוני, אינו מבחן סובייקטיבי, המבחן הוא אובייקטיבי במהותו, לאמור: לא
4 קובע, מה חושב הנתבע המרגיש עצמו נפגע, אלא הקובע הוא כיצד עלולה החברה לקבל את
5 הדבר שבאותו פרסום..." (ההדגשות במקור – א.ט.).

6
7 א. שנהר בספרו, דיני לשון הרע, נבו הוצאה לאור בע"מ, תשנ"ז – 1977, בעמוד 110, עמד על
8 משמעותו של מבחן זה:

9 "כאמור, לפרסום הפוגע יינתן המובן שייחוס לו על ידי "האדם הסביר". עקרון זה מעורר את
10 השאלה, האם "האדם הסביר" הוא האדם הממוצע מתוך כלל הציבור, או שמא יש מקרים
11 שבהם "האדם הסביר" ישקף ציבור מצומצם יותר. הכלל שנפסק לעניין פרשנות הפרסום הוא,
12 שהפרסום יפורש על פי המשמעות המקובלת בציבור כולו ועל פי הבנתו של "האדם ברחוב"
13 או "האדם הרגיל", ש"אינו המשכיל ביותר או האיש הירוד ביותר מבחינת התפתחותו".

14
15 25. ככלל, יש לפרש את הפרסום כמכלול אחד ולא לבחון בנפרד כל משפט ומשפט. לעתים
16 הלשון הרעה מצויה דווקא במקום בולט בפרסום כגון בכותרת. ברוח דברים אלה נפסק בע"א
17 63/82 שרנצל נגד בר לב, פ"מ תשמ"ד (2) 64, 67, כי "כותרת בצירוף תמונה לידה, יכולים להוות
18 כשלעצמן, לשון הרע, גם אם הכתבה כשלעצמה איננה בעלת אופי משמיץ". (וראו עוד בת"א (תא)
19 2411/84 פ"מ תשנ"א (2) 461, 464).

20
21 26. לעניין פרשנות הפרסום יש ליתן דגש לכך שפגיעה או גרימת נזק אינה נדרשת לצורך הוכחת
22 העוולה. המחוקק נקט בלשון "עלולי", ומכאן שאין נדרשת תוצאה של נזק או פגיעה. במקרה שלפנינו
23 פרסמה התמונה באתר אינטרנט. התמונה הושמה בצמוד לכתבה שנשאה את הכותרת "האח
24 הגדול, גרסת המציאות". כותרת המשנה שניתנה לכתבה היתה: "עמותת "אח בוגר אחות בוגרת"
25 מארגנים קשרי חונכות למאות ילדים בארץ, ילדים שהאח הגדול הוא הדמות היציבה היחידה
26 בחייהם" (ההדגשה לא במקור, א.ט.).

27
28 27. מיקום התמונה לצד הכתבה, מלמד על קשר בין התמונה לבין תוכן הכתבה, הכיתוב שיש
29 מתחת לתמונה מצביע גם הוא על קשר בין התמונה לבין הכתבה. לצד התמונה לא צוין כי
30 למצולמים בתמונה אין קשר לכתבה. ולכן הקורא או ליתר דיוק הגולש הסביר, יסיק קרוב לוודאי
31 כי ישנו קשר בין המצולמים בכתבה לבין תוכנה.

32
33 28. הלשון הפוגענית או למצער הבעייתית היא בכותרת המשנה. נוסח כותרת המשנה עלול
34 לפגוע בהורי החניכים אשר ייתכן ומייסרים עצמם על הצורך בחונך לילדיהם. קביעה כי "האח

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 10-1462 ח.פ.נ' עמותת אח בוגר

1 הגדול" הוא הדמות היציבה היחידה בחיי הילדים, עשויה ללא ספק לפגוע בהורים בנוגע לרמת ואופן
2 תפקודם.

3
4 29. מעיון בתכתובת שבין נציגת האירגון לבין הכתבת עולה כי אף הגב' גלוברמן מטעם הנתבעת
5 הכירה בפגיעה הפוטנציאלית בהורים וכך כתבה:

6
7 "המלל של הכותרת הוא מכה בבטן הרכה של כל הורה בעמותה. הכתבה, שמטיבה עם
8 העמותה ולאחים צעירים הממתינים לאח או לאחות בוגרת, לעומת זאת בכותרת, אנחנו
9 מבטלים את מקומם וחשיבותם של ההורים... כמו שאמרת... החיים והמוות ביד הלשון... ויש
10 לכולנו אחריות על הנאמר ואל הנכתב – האם אפשר לבצע שינוי בכותרת...".

11
12 וכן: "ברור לי שהכותרת היא החלטה של עורך... אך המילה החסרה... "דמות נוספת לחיקוי" אכן
13 יוצרת את ההבדל שכה משמעותי וכה רגיש ומכאיב לילדים ולהורים שלנו".

14
15 30. אשר לכן שוכנעתי כי בכך יש משום פרסום לשון הרע נגד התובעת. העובדה כי הכותרת
16 לא נוסחה על ידי הנתבעת ולא עברה את אישורה רלבנטית לטעמנו לשאלת גובה הפיצוי אך לא
17 לעניין האחריות.

18
19 31. סעיפים 14 ו-15 לחוק איסור לשון הרע, קובעים גם הם הגנות דומות לאלה הקבועות
20 בחוק הגנת הפרטיות. משדחיתי את ההגנות לפי חוק הגנת הפרטיות, לא מצאתי לקבלן גם לפי חוק
21 איסור לשון הרע. מעבר לכך, שהנתבעת עצמה לא טענה לתחולתן במקרה זה.

22
23 32. כהערת אגב אוסיף כי התובעת טענה (בכתב התביעה) כי הנתבעת עברה גם על חוק הכשרות
24 המשפטית והאפוטרופסות, על אמנת האו"ם בדבר זכויות הילד, על חוק יסוד כבוד האדם וחירותו,
25 ועוד. אולם לא היה צורך בכך לאור המסקנות שהגענו אליהם.

השאלה המרכזית היא מהו הפיצוי הראוי?

26
27
28
29 333. סעיף 29א(ב)(1) לחוק הגנת הפרטיות קובע פיצוי בלא הוכחת נזק, בזו הלשון:

30
31 "במשפט בשל עוולה אזרחית לפי סעיף 4, רשאי בית המשפט לחייב את הנחבע לשלם
32 לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, בלא הוכחת נזק".

33
34
35 הוראה דומה מצויה גם בסעיף 7א(ב) לחוק איסור לשון הרע:

36 "במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, רשאי בית המשפט לחייב את הנחבע לשלם
37 לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, ללא הוכחת נזק".

38
39 המחוקק קבע בשני החוקים פיצוי שלא יעלה על 50,000 ₪ ללא הוכחת נזק.

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 10-1462 ח.פ.נ' עמותת אח בוגר

- 1
- 2 34. סעיפים 22 לחוק הגנת הפרטיות ו-19 לחוק איסור לשון הרע, מציעים לבית המשפט עוד
- 3 להתחשב במספר שיקולים לטובת הנתבע, בבואו לפסוק פיצויים לנפגע:
- 4 "22. בבואו לגזור את הדין או לפסוק פיצויים רשאי בית המשפט להתחשב, לטובת הנאשם
- 5 או הנתבע, גם באלה:
- 6 (1) ...;
- 7 (2) הוא לא התכוון לפגוע;
- 8 (3) אם היתה הפגיעה בדרך של פרסום - הוא התנצל על הפרסום ונקט צעדים
- 9 להפסקת מכירתו או הפצתו של עותק הפרסום המכיל את הפגיעה, ובלבד
- 10 שההתנצלות פורסמה במקום, במידה ובדרך שבהם פורסמה הפגיעה ולא
- 11 היתה מסוייגת".
- 12
- 13 "19. בבואו לגזור את הדין או לפסוק פיצויים רשאי בית המשפט להתחשב לטובת הנאשם או
- 14 הנתבע גם באלה:
- 15 (1) ...
- 16 (2) ...
- 17 (3) הוא לא נתכוון לנפגע;
- 18 (1) הוא התנצל בשל הפרסום, תיקן או הכחיש את הדבר המהווה לשון
- 19 הרע או נקט צעדים להפסקת מכירתו או הפצתו של עותק
- 20 הפרסום המכיל את לשון הרע, ובלבד שההתנצלות, התיקון או
- 21 ההכחשה פורסמו במקום, במידה ובדרך שבהם פורסמה לשון הרע,
- 22 ולא היו מסוייגים".
- 23
- 24 35. הפיצוי הראוי לנפגע נשען על מכלול שיקולים ובהם נסיבות הפרסום, הנזק שנגרם
- 25 לנתבע, התנהלות המפרסם לפני ואחרי הפרסום. בנוסף להגנות הקבועות בסעיפים 19 ו-22 כאמור
- 26 לעיל, מצאתי כי ישנן נסיבות נוספות שיש בהן להקל עם הנתבעת ולהפחית את גובה הפיצוי.
- 27
- 28 36. במקרה שלפנינו, פורסמה התמונה לפרק זמן קצר באתר האינטרנט "וואלה" ועוד פחות מכך
- 29 באתר "פייסבוק". בשל העובדה שהבת צולמה כשהיא בפרופיל, קשה לזהות כי היא זו המצולמת
- 30 בתמונה. הבת הופיעה בפני כיום. מדובר בנערת חמד חכמה ורהוטת דיבור, ולי אישית קשה היה
- 31 לזהות בה את את המצולמת בכתבה. אם כי כמובן אני מניח שלאנשים שהיא מוכרת הדבר קל
- 32 הרבה יותר).
- 33
- 34 37. בנסיבות אלה התרשמתי כי הנזק שנגרם לתובעת והבת אינו רב. הבת העידה בפני: "דאיתי
- 35 את הכתבה בפייסבוק, פשוט כיביתי את המחשב, לא יודעת מה מדברים עליי... לא יודעת מי מהחברים
- 36 שלי ראה את הכתבה בוואלה, אני לא רוצה לשאול אותם, אף אחד מהחברים לא דיבר איתי על זה, ואני
- 37 שמחה הייתי על כך...". (עמוד 3 לפרוטוקול, שורות 21-22, 28-30). מהדברים עולה כי יתכן וחבריה,
- 38 בפניהם חששה להיחשף, כלל לא הבחינו בתמונתה המפורסמת באתר. ייתכן עוד והבחינו בתמונה

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 10-1462 ח.פ.נ' עמותת אח בוגר

1 אך לא זיהו כי זוהי הבת המצולמת בה. מכל מקום לא ציינו זאת בפניה, כך שכאמור הפגיעה בה לא
2 הייתה ממשית. גם התובעת לא ציינה כי מי ממכריה זיהה את תמונת בתה וגרם לפגיעה ממשית
3 בשמה הטוב.

4
5 38. התרשמתי עוד כי פעילות הנתבעת היא פעילות ציבורית חשובה ומבורכת. הנתבעת מסייעת
6 לילדים הגדלים במשפחות חד הוריות ואף התובעת וילדיה נהנו מסיוע זה במשך מספר שנים.
7 ובלשונה של הבת "גם אני אהבתי להיות עם החונכה" (עמוד 3 לפרוטוקול, שורה 23). מטרת הכתבה
8 הייתה לעודד מתן תרומות לעמותה וגיוס חונכים חדשים להתנדב בה. זאת מהטעם שילדים רבים
9 מעוניינים לקבל סיוע מהעמותה ולדברי נציגת הנתבעת כ-180 ילדים ממתינים לחונכים בוגרים.
10 הנתבעת הודתה מיד כי שגתה עת פרסמה את תמונת הבת, התנצלה בפניה ובפני התובעת ופעלה
11 באופן מיידי להסרת התמונה מהאתר ולהחלפתה באחרת. כן פעלה הנתבעת לשינוי כותרת המשנה
12 המבססת את עוולת הלשון הרע. במעשיה של הנתבעת לא הייתה כל כוונה לפגוע בתובעת ו/או
13 בבתה. אופן התנצלותה היה ראוי בנסיבות העניין, ומובן כי במקרה זה לא היה מקום להתנצלות
14 באותו האופן בו בוצע פרסום הלשון הרע או הפגיעה בפרטיות, כנדרש בסעיפים 19 ו-22 הנ"ל. אין
15 ספק כי התנצלות בדרך זו הייתה גורעת.

16
17 39. מאידך גיסא, אין ספק שנפגעה פרטיותה של הבת, וכי בכותרת היה לשון הרע, וכי נגרמה
18 עוגמת נפש מרובה לאם ולבת, ועליה זכאיות הם לפיצוי. שלא לדבר על ההוצאות שנגרמו לאם בשל
19 הצורך להגיע לעורך דין. אולם אינני יכול לקבל את גרסת התובעת כי מן הראוי לפסוק לה את
20 מקסימום הפיצויים האפשריים בבית המשפט לתביעות קטנות כפי שתבעה (31,200 ₪).

21
22 40. עוד אציין כי שני הצדדים העלו טענות זה על התנהגותה של זו. האם טענה על התנהגותה של
23 מנהלת העמותה וזו על התנהגותה של האם, אולם לא ראיתי צורך להיכנס לכך.

24
25 41. לסיכומי של הליך, בשים לב לפגיעה בתובעת ובבתה, ולאור התנהלות הנתבעת שעשתה
26 לטעמנו כל שלאל ידה לתקן את מעשיה, ובהתחשב בכך שכספי העמותה הם כספי ציבור שנועדו
27 בעיקרם לטיפול וסיוע בילדים, אני פוסק לתובעת ולביתה על דרך האומדן סכום של 6,000 ₪
28 לחיסול סופי ומוחלט של כל טענותיה בדבר תביעה זו.

סוף דבר

29
30
31
32 הנתבעת תשלם לתובעת סכום של 6,000 ש"ח, שישולמו בתוך 45 יום מהיום. לא ישולם הסכום,
33 יישא רבית והפרשי הצמדה כחוק עד לתשלום בפועל.

בית משפט לתביעות קטנות בירושלים

ת"ק 10-1462 ח.פ נ' עמותת אח בוגר

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17

זכות בקשת רשות ערעור תוך 15 יום מיום קבלת פסק הדין לבית משפט המחוזי.

כמו כן, היות ומדובר בקטינה, אוסר פרסום כל פרט מזהה על התובעת או על בתה.

המזכירות תשלח העתק פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"א אב תש"ע, 01 אוגוסט 2010, בהעדר הצדדים.

אברהם טננבויים, שופט